

udlejning at forhøje lejen til den ved vurderingen konstaterede lejeværdi (§ 12).

I kommuner, hvor huslejestoppet ikke gælder, men hvor kommunalbestyrelsen ikke har truffet beslutning om lempelser i opsigelsesforbuddet, åbnes der adgang for udlejeren i bestående lejemål til at gennemføre rimelige lejeforhøjelser efter nærmere fastsatte retningslinjer, jfr. §§ 4 og 5.

Binding af lejeforhøjelser m. v.

Reglerne om den nævnte binding af halvdelen af normaliseringsforhøjelserne indeholdes i kapitel V (§§ 31-41). Beløbene skal indsættes i et institut, hvis bestyrelse sammensættes af repræsentanter for grundejere, lejere og det offentlige. Af midlerne må indtil $\frac{1}{4}$ anvendes til ombygning og modernisering af ældre ejendomme m. v., mens resten skal anbringes i obligationer i boligbyggeriets 3. prioritetsinstitutter.

Beløbene bindes i en periode af 15 år, hvorefter de tilbagebetales over en yderligere periode på 20 år.

Stat og kommune er som udlejere fritaget for at indbetale andele af lejeforhøjelserne til instituttet.

For ejere af tofamilieshuse, hvor ejeren selv bebor den ene lejlighed, foreslås der givet adgang til at vælge mellem binding i instituttet eller indsættelse på en særlig lejebindingskonto i et pengeinstitut.

Ophør af lovgivningens midlertidige bestemmelser i de enkelte kommuner.

Boligforliget forudsætter, at de midlertidige bestemmelser opretholdes i den enkelte kommune, så længe forholdene gør det påkrævet. For at sikre, at kommunalbestyrelserne er opmærksom på, om dette er tilfældet, fastslår § 7, stk. 8, at kommunalbestyrelsen i en kommune, hvor huslejestoppet gælder, har pligt til inden 1. april 1973 at tage stilling til, hvorvidt det er påkrævet at opretholde reglerne, eller om de skønnes at kunne ophæves den 1. april 1975 eller på et tidligere tidspunkt.